

Nagy Gábor Miklós

Hexametert dobol ujjával...

ISBN 978-615-00-2622-0

Kiadó: szerzői kiadás

Szerkesztő: Nagy Gábor Miklós

Tördelés és nyomdai előkészítés: Krauter Tamás

Nyomda: Duna-Mix Kft.

Méret: 148x210 mm

Terjedelem: 54+4 oldal

Borító: 300 g műnyomó, szín: 4+1 matt fólia

Belív: 150 g ofszet, 1+1

kötészet: ragasztóköötött

Fogyasztói ár: 1.490,- Ft

Azt gondolná az ember, hogy időmértékes verset írni amolyan matekozás, ahol folyamatosan számolni kell, meg méricskélni a verslábak hosszát, és ösztönös, belülről jövő, ihletett írás helyett mértani pontossággal kell megszerkeszteni a verssorokat. Pedig sokkal inkább valamiféle ihletett kirakósdí ez, ösztönös játék, semmint versmérnöki munka, azt gondolom. Nem sok élőbeszéd-közeli klasszikus versforma van ugyanis, mint a magyar hexameter. Ha ösztönösen és belülről jönnek a verssorok, nem kell megerőszakolni a hosszú magánhangzókat, magától lesz meg a hat versláb, és magától lesz egészen véletlenül éppen tá-ti-ti, vagyis daktilus az ötödik. Valahogyan éppen így jön ki, és kész.

Annak idején úgy éreztem, hogy egy statisztikakönyvet is át tudnék írni a matematika tudományához mérten tökéletesen pontos hexameterekbe vagy disztichonokba. És hányszor, de hányszor eljátszottam a gondolattal, hogy egyszer egy szakácskönyvet írjak szép, magyar hexameterekben, ahol is a vörösboros marhapörkölt receptje valahogy így indulna: *Hallgasd csak, hogy sercven az apró hagyma a zsíron, / s míg ívegesre pirítod, vágjad a paprikakockát...*

Nagy Gábor Miklós (1975) közgazdász, újságíró, szerkesztő, kommunikációs szakember, a Magyar Közgazdasági Társaság titkárságvezetője. Verseit, írásait az elmúlt években többek között a *Néző • Pont*, az *Ezredvég* és a *Magyar Napló* folyóirat közölte. Eddig két önálló kötete jelent meg: a *Szívállásjelentés* 2016-ban és a *Gravitációs alappontok* 2018-ban – mindkettő saját kiadásban. Időmértékes, hexameterekben írott versét a XIX. Aquincumi Költőverseny zsűrije ezüst babérkoszorúval jutalmazta.

A szerző további versei, írásai megtalálhatók a <http://szivallasjelentés.blog.hu> oldalon.

© Nagy Gábor Miklós, 2018
Minden jog fenntartva.

Részletek a kötetből...

Krúdy

Ő a sosem volt emlékek hegedőse, a bortól
színesedik boldog-szomorú szívében a régmúlt
úrfikor édes, pókhálós, porlepte meséje.

Kancsó bor mellett támasztja fejét meg a vándor.

Hallani, hogy muzsikál ezeregy dús, bús magyar éjjel
álombéli szerelmek szép gordonkaszávával,
s titkon postakocsik tűnnek fel a tejszerű ködben.

Kocsmái ködlovagok bóklásznak a macskaköves, szűk
utcákon, viszi szívük a női cipők kopogása.

Tűnő álmok képei villannak fel a múltból,
éjjeli konflisok ablakain túl. Furcsa stroboszkóp:
már-már elfeledett buja színek, s illatok, ízek,
szeplők, tincsek, imák – hát ez volt egykor az élet.

Kandelláberekén túl, hársak s gesztenyefák nagy
árnyékában elindul a vándor az éjjeli gyorsal.

És az acélkerekek bús szív ütemét zakatolják.

Két könnyű disztichon

Friss ez a csalfa rozé, szeder ízével pezseg éppen...

Könnnyű nyári ebéd – s szinte itatja magát.

Rajnai rizlingből habzó nagyfröccs poharamban:
nyárestén lazítás kint a diófa alatt.

Otthon, Európában

Állni a Chartres-i katedrális két tornya előtt, és
nézni, amint ez a két felemás torony áll az időben,
s nézni a nyolcszázéves, kék üveglakokon túl...
Otthonod itt ez a tér, ahogy otthon egész Európa.
S otthonod éppúgy Párizs. A boulevard Saint-Michelen vagy
otthon az őszi esőben, a hídon a Szajna fölött. S állsz
megbűvölten a tágas londoni múzeumokban,
és a novemberi fényben a vén Vatikán kupoláit
bámulod és nézel le az Angyalvár tetejéről.
És legalább úgy otthon vagy Brüsszelben, a Grand-Place
környékén, ahol éttermek sorakoznak a zsúfolt,
szűk utcákon. A Károly hídon a májusi este
prágai régi barátként ül meg a vállaidon. Mert
érezed, az otthonod éppúgy itt van, mint Budapesten.